

Ἐκδίδεται
δὲς τοῦ μηνός.
Τιμὴ ἑτησίᾳ
Δραχ. 10.

Ἔτος δέυτ.
Α. ἑκατ.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

Τ Ω Ν

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(Συμπράξει τινῶν πεπαιδευμένων ἐκδιδομένη παρὰ Δ. Ἀρσελμου.)

ἸΟΥΛ. 4.

1837.

(Σεπτεμβρίου)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ἌΣΤΡΟΝΟΜΙΑ. Πλανῆται, κομίται, ἀερόλιθοι, ἀκίνητοι καὶ κινητοὶ ἀστέρες. — **ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟἰΚΟΝΟΜΙΑ.** Κατάστασις τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. — **ΝΟΜΙΚΑ.** Περί συναλλαγμ-
τικῆς. — **ΓΕΩΡΓΙΚΗ.** Ὠφέλεια τοῦ ἄλατος εἰς τοὺς ἀγρούς. Περί κνίδης. Χρήσις τῶν
ἀνθράκων. Ἐμβολιασμός τῆς ἀμπέλου. Ῥοδακινία. Νέα μέθοδος μωσχευμάτων ἢ καταβο-
λάδων. — **ΟἰΚΙΑΚΗ ΟἰΚΟΝΟΜΙΑ.** Περί ταγγοῦ. Ἄφανισμός τῶν ποτικῶν. Τρόπος
τοῦ ἐμποδίζεν τὸν οἶνον νὰ ἐξυψίση. Τρόπος τοῦ νὰ δώση τις περισσοτέρην στερεότητα εἰς
τὰ κρυστάλλινα ἀγγεῖα καὶ εἰς τὰ ἀπὸ πορσελάναν κατασκευασμένα. Τρόπος τοῦ νὰ γνωρίση
τις ἀνὰ τὰ θερμικὰ τῶν πηλίνων ἀγγείων ζῆται ἀλλαγή. — **ἸΓΙΕΙΝὴ Τῶν Παίδων.** — **ΦΙ-
ΛΟΛΟΓΙΚΑΙ, ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ Εἰδήσεις.**

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ,

Πλανῆται, κομίται, ἀερόλιθοι, ἀκίνητοι καὶ κινητοὶ ἀστέρες.

Τῶν ἀστέρων ἡ σπουδὴ ἀπησχόλησε τοὺς ἀνθρώπους ἐκ πρώτης ἀρχαί-
οτητας ἐνόσω τῆς παρατηρήσεως τὰ μέσα εἰς μόνην τὴν ἀπλὴν θέαν περιω-
ρίζοντο, αἱ πρόοδοι τῆς ἀστρονομίας ἦσαν βραδεῖς καὶ ἡ ἑκτασίς της πολλὰ
μικρὰ, διὸ καὶ ἔμεινεν ἀτελεστάτη μέχρι τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἐργαλείων
τῆς ὀπτικῆς ὡς τῶν τηλεσκοπίων κτλ. Ἄλλ' ἀφ' οὗτου ἡ φυσικὴ ἔτεινε πρὸς
αὐτὴν χεῖρα βοηθείας, καὶ τοῦ Κέπλερ καὶ Νεύτωνος ἡ ἀγγίονια τὴν ἐπλού-
τισε μὲ τὰς ὥραιάς αὐτῶν ἀνακαλύψεις, ἡ ἀστρονομία ὑψώθη εἰς τῶν ἀκρι-
βεστέρων καὶ ἐντελεστέρων ἐπιστημῶν τὸν βαθμὸν· μικραὶ τινες λεπτομέ-
ρεια ἀρκούσι νὰ δεῖξωσι πᾶν ὅτι περιέχει αὕτη μέγα καὶ ὑψηλὴν.

Ὅποταν κατὰ τὰς ὥραιάς νύκτας παρατηρῆ τις τὴν πλῆθην αὐτῆν τῶν
λαμπρῶν σιγμῶν αἵτινες ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας σπινθηροβολοῦσι, δύ-
ναται νὰ διακρίνη διὰ τῶν τηλεσκοπίων τῶν ἄλλων ἀστέρων τοὺς πλανή-
τας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ πλανῆται οὔτοι εἶναι ἑνδεκα τὸν ἀριθμὸν, συμ-
περιλαμβανομένης καὶ τῆς γῆς μας· καλοῦνται δὲ Ἑρμῆς, Ἄφροδίτη,
Γῆ, Ἄρης, Ἥρα, Δῆμητρα, Βέστα, Πηλλάξ, Ζεὺς, Κρόνος, καὶ Οὐρανός·

28869

αναφέρονται ένταυθα κατὰ τάξιν ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἐκάστου ἐκ τοῦ ἡλίου. Ὁ Ἑρμῆς εἶναι ὁ πλησιέστερος εἰς τὸν ἀστέρα τοῦτον πλανήτης, μὴ ἀπέχων ἐξ αὐτοῦ εἰμὴ μέχρι 13 σχεδὸν ἑκατομμυρίων λευγῶν. Ὁ δὲ Οὐρανὸς μεμακρυσμένος τοῦ ἡλίου περισσότερον ἀπὸ τοῦς πλανήτας ὅλους, κεῖται ἕως 660 περίπου ἑκατομμύρια λευγῶν μακρὰν αὐτοῦ.

Ὁ Κρόνος εἶναι εἰς τῶν ἀξιοσημειωτέρων τῶν ἀνωτέρω ἔνδεκα ἀστέρων περικυκλοῦται ἀπὸ τινος κρείκων τὸν ὑποῖον παρατηρεῖ τις εὐκόλως διὰ δυνατοῦ ὀπωσοῦν τηλεσκοπίου, ὁπότεν παρουσιάζη πρὸς ἡμᾶς τὴν φάσιν του φωτιζομένην παρὰ τοῦ ἡλίου. Ὁ κρείκος οὗτος εἶναι σῶμα σκιῶδες κυκλοειδές, λεπτὸν, καὶ ἔχον σχεδὸν μέχρι 1500 λευγῶν τὸ πλάτος, εἶναι δηλ. ἐπίσης πλατὺ ὡς ἡ ἡμιδιάμετρος τῆς γῆς· δὲν ἐγγίζει δὲ παντελῶς τὸ σῶμα τοῦ Κρόνου, τοῦ ὁποίου ἡ σφαῖρα εἶναι 984 φορές ὀγκωδεστέρα παρ' ὅ,τι ἡ τῆς γῆς, καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου ἀπόστασις εἶναι μέχρι 328 ἑκατομμυρίων λευγῶν ἢ $9 \frac{1}{2}$ φορές μεγαλητέρα παρ' ὅ,τι ἡ ἀπόστασις τῆς γῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Ὁ Κρόνος δαπανᾷ τριάκοντα ἔτη διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν περι τὸν ἡλιον πορείαν του· ὥστε τὸ ἔτος αὐτοῦ εἶναι τριακοντάκις μακρύτερον παρ' ὅ,τι τὸ τῆς γῆς. Ὁ ἡλιος θεωρούμενος ἐκ τοῦ Κρόνου πρέπει νὰ παρουσιάζη ἓνα δίσκον $81 \frac{1}{2}$ φορές μικρότερον παρ' ὅ,τι εἰς ἡμᾶς.

Πολλοὶ τῶν πλανητῶν ἔχουσι δορυφόρους, ἢ σελήνας στρεφομένας πέριξ αὐτῶν· ἡ γῆ δὲν ἔχει εἰμὴ ἓνα μόνον δορυφόρον· ὁ Κρόνος ἔχει ἑπτὰ, ὁ Ζεὺς τέσσαρας καὶ ὁ Οὐρανὸς ἕξ.

Ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ὁ οὐρανὸς (οὐχὶ ὁ πλανήτης) προσφέρει εἰς τὰ βλέματά μας τὸ ὠραῖον θέαμα τῶν Κομητῶν.

Οἱ Κομηταὶ κινοῦνται πέριξ τοῦ ἡλίου ἐπὶ τροχιᾷς τινος διαβαινούσης πλησιέστατα αὐτοῦ καὶ μακρυνομένης ἐπομένως ἀρκετά. Ποτὲ οὐρὰν δὲν ἔχει ὁ Κομήτης μακρὰν τοῦ ἡλίου εὐρισκόμενος, ἀλλ' ἄμα πλησιάζει πρὸς αὐτὸν μέχρι 30 ἑκατομμυρίων λευγῶν ἢ ἀναπτυσσομένη ἐν αὐτῷ θερμότης ἀρχίζει νὰ διαλύη εἰς ἀτμοὺς τὴν ὕλην ἐκ τῆς ὑποίας ὁ κομήτης σύγκειται· τότε φαίνεται ἡ οὐρὰ αὐτοῦ καὶ αὐξάνει καθόσον ὁ κομήτης πλησιάζει μᾶλλον πρὸς τὸν ἡλιον. Τῆς οὐρᾶς αὐτῆς ἡ ἔκτασις καθίσταται μεγαλητέρα ὀλίγον τι μετὰ τὸν περιήλιον τὸ πλησιέστερον δηλ. πρὸς τὸν ἡλιον μέρος τῆς πορείας του. Μετὰ τινος καιρὸν, τοῦ κομητοῦ ἀπομακρυνομένου, πάντοτε ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σμικρύνεται βαθμηδόν, καὶ κατανατᾷ σχεδὸν ὡς νέφος ἕως οὗ ὁ κομήτης παύσῃ πλέον τοῦ νὰ φαίνεται, ἀφοῦ εἰς ἕξ σχεδὸν μηνῶν διάστημα μείνη θεατός.

Ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦ παραδείγματος δύναται νὰ συμπεράνη τις τὴν ὑπεροχὸν θερμότητος εἰς ἣν εὐρίσκονται ἐκτεθειμένοι οἱ κομηταὶ: Ὁ κομήτης ὅστις ἐφάνη κατὰ τὰ 1680 ἐπλησίασε πρὸς τὸν ἡλιον μέχρι 240 χιλιάδων λευγῶν. Ἡ θερμότης τὴν ὁποίαν ἐξ αὐτοῦ ἔλαβεν ἦτον 28 χιλιάδας φορές μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν ὁποίαν λαμβάνει συνήθως ἡ γῆ ἐκ τοῦ ἀστέρος τοῦτου, ἐθερμάνθη δηλ. δύο χιλιάδας φορές περισσότερον παρ' ὅ,τι θερμαίνεται ὁ ἀναλυόμενος σίδηρος.

Οἱ κομηταὶ ἔχουσι πολλὰ μικρὸν ὄγκον. Ἡ οὐρὰ των εἶναι ὀλίγον θεατὴ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου, καθότι ὁ ἀτμὸς ἐκ τοῦ ὁποίου σχηματίζεται ἔχει μεγίστην λεπτότητα, καὶ δὲν διακρίνεται εἰμὴ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης πυκνότητός της.

Μεταξὺ ὄλων τῶν γνωστῶν κομητῶν. Ὁ κατὰ τὰ 1472 ἐμφανισθεὶς ἐπλησίασε μᾶλλον πρὸς τὴν γῆν· προσήγγισε μέχρι τῶν 600 χιλ: λευγῶν χωρὶς κάμμιαν ταραχὴν νὰ προξενήσῃ. Ὁ κομήτης τῶν 1770, ὅστις ἦτον εἰς διάστημα τινος καιροῦ πολλὰ πλησίον τῆς γῆς δὲν μᾶς διετάραξεν ἐπίσης εἰς τὴν κίνησίν μας παντελῶς.

Ἰπάρχουσι ἀπειρίαί πιθανοτήτων κατὰ τῆς συγκρούσεως τῆς γῆς παρὰ τινος κομητοῦ. Ἄλλ' ὁ χρόνος μ' ὅλα ταῦτα ὅστις δὲν ἔχει ὅρια μᾶς ἐπιτρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅλα τὰ δυνατὰ πράγματα ὡς δυνάμενα νὰ πραγματοποιηθῶσι.

Ἐκ τῶν παρατηρηθέντων κομητῶν πολλοὶ ἐφάνησαν ἀξιοσημείωτοι διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν λαμπρότητα. Εἰς τῶν περιεργότερων ἦτον ὁ τῶν 1744. Ὁ κομήτης οὗτος εἶχεν ἕξ οὐρὰς διατεθειμένας ὡς εἰς εἶδος ἀναμιστηρίου (eventail).

Οἱ ἀερόλιθοι καὶ οἱ κινητοὶ ἀστέρες, τῶν ὁποίων ἡ ἀρχὴ εἶναι ἀκόμη ἀβέβαιος, πολλὰ πιθανὸν φαίνεται, νὰ ἦναι τὰ συντρίματα τῶν πλανητῶν συγκρουομένων μετὰ τῶν κομητῶν· δὲν εἶναι ἐπίσης ἀδύνατον τὸ ὅτι προέρχονται καὶ ἐκ τῆς συγκρούσεως ἄλλων ἀστέρων· εἰς τοιαύτην περίστασιν ἰδοὺ πῶς ἐξηγεῖται τῶν λίθων αὐτῶν ἡ πτώσις: Ἀφοῦ διαχωρισθῶσι τῆς σφαίρας τῆς ὁποίας ἀπετελοῦσαν μέρος, στρέφονται πέριξ τῆς γῆς κατὰ τὸ διάστημα καιροῦ τινος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον μακροῦ, εἰσέρχονται ἐπὶ τέλος εἰς τὴν ἀτμοσφαιρὰν μας, φλογοῦνται ἐν αὐτῇ διὰ τῆς προσπίψεως τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι, χάνουσι ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ταχύτητά των, καὶ πίπτουσι τέλος πάντων πρὸς τὴν γῆν ὡς ἐκ τῆς βαρύτητός των.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, οἱ μετέωροι τοὺς ὁποίους καλοῦσιν ἀστέρας κινητοὺς ἢ πίπτοντας (etoiles filantes ou tombantes) δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ σώματα ὅμοια μὲ τοὺς ἀερολίθους, τὰ ὅποια εἰσέρχονται ἀπὸ μεγάλα ὕψη εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν μᾶς, ἀλλ' ἔχουσιν ἰκανὴν ταχύτητα διὰ νὰ διαπεράσωσιν αὐτὴν, εἰς τρέπον ὥστε φλογούμενα διβαίνουσιν ὡς σπινθῆρες πυρός.

Ὁ Κ. Λαπλάκιος (Laplace) θεωρεῖ τοὺς ἀερολίθους καὶ τοὺς κινητοὺς ἀστέρας ὡς ὄγκους ῥιπτομένους παρὰ τῶν ὑφαιστίων τῆς σελήνης. Εὗρεν ὅτι διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶναι ἀρκετὴ μία δύναμις κινητικὴ τετραπλῆ τῆς τοιαύτης δυνάμεως μιᾶς σφαίρας κανονίου ῥιπτομένης διὰ δώδεκα λιτρῶν πυρίτιδος· ἡ δύναμις αὕτη λέγει ὁ Λαπλάκιος, εἶναι ἰκανὴ ν' ἀποσπᾷ ἐν σῶμα τῆς σελήνης, καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ ἢ ἡ ἔλκυστικὴ τῆς γῆς ἰδιότης δύναται νὰ τὸ εἶρῃ εἰς τὴν σφαῖράν μᾶς.

Μακρὰν πολλὰ τοῦ διαστήματος τοῦ περιέχοντος τὸ πλανητικὸν σύστημα μᾶς εἰς τοσοῦτον μεγάλῃν ἀπόστασιν ὥστε δὲν ἐδυνήθη εἰσέτι ὁ ἄνθρωπος νὰ τὴν μετρήσῃ εὐρίσκονται οἱ ἀστέρες. Πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν περὶ αὐτῶν εἶναι ὅτι οἱ μᾶλλον πλησιέστεροι πρὸς ἡμᾶς ἔχουσιν ἀνάγκην τριῶν τοῦλάχιστον ἐτῶν διὰ νὰ μᾶς πέμψωσι τὸ φῶς των. Δύναται τις νὰ λάβῃ ἰδέαν τινα περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς συλλογιζόμενος ὅτι τὸ φῶς διατρέχει 70,000 λευγῶν κατὰ ἓν δεῦτερον τοῦ λεπτοῦ· εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν ὁ ἥλιος, ὅστις εἶναι 1,300,000 φορὰς ὀγκωδέστερος παρ' ὅ,τι ἡ γῆ, ἤθελε κρύπτεσθαι, καθὼς καὶ τὸ ὅλον ἀπάντων τῶν πλανητῶν εἰς τὰς διαφόρους αὐτῶν θέσεις, ὑπισθεν τῆς πυκνότητος μιᾶς χορδῆς ἀράχνης.

Ἐπάρχουν θεθαίως ἀστέρες οἵτινες κεῖνται πολλὰς χιλιάδας ἑκατομμυρίων λευγῶν πλέον μεμακρυσμένοι ἀπὸ ἡμᾶς, παρ' ὅ,τι εἶναι οἱ ἀστέρες περὶ ὧν πρόκειται ἀνωτέρω λόγος, χρειάζονται ἐπομένως ἑκατομμύρια τινα αἰώνων διὰ νὰ φθάσῃ τὸ φῶς αὐτῶν μέχρι τῆς γῆς· δὲν εἶναι λοιπὸν ἀμφιβολία ὅτι δὲν ἐλέπομεν πολλοὺς ἀκόμη ἀστέρας οἵτινες, μ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχουσι, διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον τοῦ ὅτι τὸ φῶς των δὲν ἔλαβεν εἰσέτι καιρὸν διὰ νὰ φθάσῃ μέχρι ἡμῶν, ἴσως μάλιστα ἐξακολουθοῦμεν νὰ βλέπωμεν ἀστέρας τῶν ὁποίων τὸ φῶς πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐξεληφόθη. Πᾶν ὅ,τι λοιπὸν ὑπάρχει εἰς τὸν οὐρανὸν πέραν τοῦ πλανητικοῦ συστήματος μᾶς δύναται νὰ συντριβῇ, νὰ συγχισθῇ νὰ μηδενισθῇ, καὶ ἡμεῖς οἱ ἀτάραχοι τῆς γῆς κάτοικοι νὰ διέλθωμεν πολλὰ ἀκόμη ἔτη θεωροῦντες, ὡς τὴν

σήμερον, τὸ μέγα αὐτὸ θέαμα τῆς τάξεως καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας, τὸ ὅποιον δὲν ἤθελεν εἶσθαι πλέον τότε εἰμὴ ἀπατηλὴ φαντασία, καὶ εἰκῶν ἄνευ πραγματικότητος.

Οἱ ἀστέρες ἔχουσι φῶς αὐτοφυές· πρέπει νὰ τοὺς θεωρῇ τις ὡς ἡλούς, φωτίζοντας καὶ ζωογονοῦντας πλανητικὰ συστήματα ἀόρατα εἰς ἡμᾶς. Ὁ ἥλιος δὲν εἶναι ὁ ἴδιος εἰμὴ ἀπλοῦς ἀστὴρ, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκτασις, ἡ λαμπρότης, καὶ ἡ θερμότης, ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ἀποστάσεων τῶν μερῶν ἀπὸ τὰ ὅποια θεωρεῖται.

Δὲν ὑπάρχουσι εἰσέτι ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ ἀληθοῦς μεγέθους τῶν ἀστέρων, οὔτε περὶ τῶν μεταξὺ των ἀποστάσεων αὐτῶν· μ' ὅλα ταῦτα οἱ νέοι ἀστρονόμοι καὶ μάλιστα ὁ Ἡρσχιελ ἔκαμον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πολλὰς σημαντικὰς παρατηρήσεις. Φαίνεται ὅτι οἱ ἀστέρες οὗτοι δὲν εἶναι τακτικῶς διεσκορπισμένοι εἰς τὸν οὐρανόν· εἶναι συνηθροισμένοι εἰς σωροὺς, ἕκαστος τῶν ὁποίων σύγκειται ἐκ πολλῶν μυριάδων ἀστέρων· δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τούτου ἐκ τῶν μικρῶν αὐτῶν ὑπολεύκων κηλίδων αἵτινες φαίνονται εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὰς ὁποίας καλοῦσι νεφώδεις (nebuleuses). Ἡ μεγάλη αὕτη ὑπόλευκος καὶ φωταγωγημένη κηλὶς ἣτις διέρχεται τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον πόλον, καὶ καλεῖται γαλαξίας, εἶναι ἴσως, μία νεφώδης κηλὶς ἣτις φαίνεται μεγαλητέρα ἀπὸ τὰς ἄλλας, καθότι κεῖται πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς· διακρίνονται ἐν αὐτῇ τοσοῦτον μεγάλη ποσότης ἀστέρων, ὥστε ἡ φαντασία δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸ νὰ τοὺς συλλάβῃ, καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ διαχωρίζον αὐτὰς διάστημα εἶναι τοῦλάχιστον ἑκατὸν χιλιάδας φορὰς μεγαλήτερον παρ' ὅ,τι ἡ ἡμιδιάμετρος τοῦ γήϊνου κύκλου, ὅστις εἶναι 34 σχεδὸν ἑκατομμυρίων λευγῶν.

(10.)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Κατάστασις τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Συμφέρει πάντοτε νὰ παραβάλλωμεν τὴν κατάστασιν μᾶς μὲ τὴν κατάστασιν τῶν ἄλλων λαῶν, ὅταν θέλωμεν νὰ κρίνωμεν τι ἐκερδήσαμεν ἀπὸ τὴν παροῦσαν μεταβολὴν τῶν πραγμάτων.

Βέβαια οἱ Ἄγγλοι εἶναι τὸ εὐτυχέστατον, κατὰ τὰ λεγόμενα, καὶ δυνατότατον ἔθνος τῆς Εὐρώπης. Ἴδου λοιπὸν ἡ κατάστασις τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Οἱ ἐπιβαλλόμενοι φόροι εἰς τὸν ζύθον, ὅσιν σθένει τὴν δίψαν τοῦ λαοῦ, ὑπερβαίνουσιν, ὡς λέγει τις ἐρημερὶς, τὰ εἰσοδήματα τῆς Παυχίας. Πληρῶνει διὰ τὸ τέϊ ὅσον φόρον πληρῶνουν ἐξ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων εἰς τὴν Νεάπολιν. Πληρῶνει πλείοτερον διὰ τὴν ζάχαριν, παρ' ὅσον πληρῶνουν δώδεκα ὀμοῦ ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν δι' ὅλους τῶν τοὺς φόρους. Πληρῶνει τόσα διὰ τὸ σαπώνιον, μὲ τὸ ὁποῖον νίπτει τὰς χεῖρας, ὅσον ἀρκεῖ εἰς τὸν Πάπαν μὲ ὅλους τοὺς καρδιναλίους, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ὑπηκόους του. Πληρῶνει τόσα διὰ τὴν ἔχνη φῶς εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅσα ἐμβαίνουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Χανόβερ. Τέλος οἱ φόροι, τοὺς ὁποίους πληρῶνει διὰ τὴν πίνην βράκην, βούμην, ζύθον ἢ οἶνον, ὑπερτερῶσι τοὺς φόρους, τοὺς ὁποίους πληρῶνουν πεντήκοντα ἑκατομμύρια Ρώσων. (3.)

ΝΟΜΙΚΑ.

Περὶ συναλλαγματικῆς.

Συναλλαγματικὴ ὀνομάζεται ἡ ἐντολὴ τὴν ὁποῖαν τις δίδει κατὰ τοὺς νομίμους τύπους εἰς τὸν ἀλλαγῶσε διαμένοντα ἀνταποκριτὴν του νὰ πληρῶσῃ πρὸς τρίτον τινα ἢ εἰς τὴν διαταγὴν του ποσότητα χρηματικὴν πρὸς ἀνταλλαγὴν τοῦ ἀντιτίμου, τὸ ὁποῖον ὁ ἐκδότης αὐτῆς λαμβάνει ἀπὸ τὸν τρίτον τοῦτον ἢ ἀπὸ ἄλλον τινά.

Οἱ νόμιμοὶ τύποι κατὰ τοὺς ὁποίους ἐκδίδεται ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι οἱ ἑξῆς:

α'. Ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει ν' ἀναφέρῃ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της.

β'. Ὡσαύτως τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ δοθέντος ἀντιτίμου αὐτῆς, δηλ. ἂν εἰς χρήματα, εἰς πραγματείας, διὰ λογαριασμοῦ, ἢ καθ' ὁποιοῦνδήποτε ἄλλον τρόπον.

γ'. Τὸν τόπον ὅπου ἐκδίδεται, καὶ ὅπου μέλλει νὰ πληρωθῇ, διὰ νὰ φαίνεται ἂν γίνεται συναλλαγὴ χρημάτων ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον.

δ'. Τὴν πληρωτέαν ποσότητα, ἥτις εἶναι καλὸν νὰ γράφεται ὀλοσχερῶς πρὸς ἀποφυγὴν νοθεύσεων.

ε'. Τὸ ὄνομα τοῦ μέλλοντος νὰ πληρωθῇ, καὶ, ἂν ἄλλος ᾖ εἰς τὸν ὅπου ἐκδίδεται καὶ ἄλλος ἐκεῖνος εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, τὸ ὄνομα καὶ τῶν δύο.

ς'. Τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς, οἷον, ἐν ὄψει (à vue) καὶ τότε ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα ἅμα παρουσιασθῆ.

Μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας, μετὰ ἓνα ἢ περισσοτέρους μῆνας, μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, καὶ τότε ἡ προθεσμία τρέχει ἀπὸ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔγεινεν ἡ ἀποδοχῆ, ἢ τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῆ διαμαρτυρικόν.

Μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας, μετὰ ἓνα ἢ περισσοτέρους μῆνας, μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας συνηθείας ἀπὸ τῆς χρονολογίας, καὶ τότε ἡ προθεσμία ὑπολογίζεται ἀπὸ τὴν ἐπιούσαν τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς.

Εἰς βῆτην (fixe) ἢ τακτὴν (determiné) ἡμέραν, καὶ τότε ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ ζητηθῇ καὶ νὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἰδίαν ταύτην ἡμέραν.

Εἰς πανήγυριν (en foire), καὶ τότε ἡ συναλλαγματικὴ πληρῶνεται τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρειος ἂν αὕτη δὲν διαρκῆ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας, ἢ τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παύει ἡ πανήγυρις, ἂν αὕτη διαρκῆ πλέον τῆς μιᾶς.

ζ'. Εἰς τίνα ἢ εἰς τίνος διαταγὴν ὀφείλει νὰ πληρωθῇ, ἢ μπορεῖ δὲ νὰ ᾖναι πληρωτέα εἰς τὴν διαταγὴν ἐκείνου ὅσιν ἔδωκε τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἢ ἄλλου τινος, ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐκδότη.

η'. Πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἂν ᾖναι πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, κτλ. καθότι ὅταν ᾖναι φόθος μήπως ἡ συναλλαγματικὴ παραπέσῃ καθ' ὁδὸν, ὡς ὅταν ᾖναι πληρωτέα εἰς τόπον πολλὰ μακρυωμένον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἐκδόσεώς της, συνειθίζουσιν νὰ κάμνουν πολλὰ ἀντίτυπα αὐτῆς, ἐπ' ἑκάστου τῶν ὁποίων δηλοῦται ἂν ᾖναι τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον, κ. τ. λ. εἶναι δὲ ἀναγκαῖότατον νὰ ἐκφράζεται τοῦτο, διότι ἄλλως ὁ πρὸς δὲν ἐκδίδεται ἡ συναλλαγματικὴ ἢ μπορεῖ νὰ νομισθῇ ὅτι εἶναι δύο ἢ περισσοτέρας συναλλαγματικαὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος, ἐκδομέναι ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἐκδότην εἰς ὄφελος τοῦ αὐτοῦ προσώπου, καὶ οὕτω νὰ τὰς ἀποδεχθῇ καὶ νὰ τὰς πληρῶσῃ ὅλας, ἐν ᾧ ὁ ἐκδότης δὲν ἔλαβεν ἴσως εἰμὴ μόνως τῆς μιᾶς τὸ ἀντίτιμον. Ὅταν ὅμως ὑπάρχῃ ἡ ἀνωτέρω σημειώσις, ἢ πληρωμὴ τῆς πρώτης ἐπιφέρει αὐτοδικαίως τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐπιλοιπῶν ἀντιτύπων της. Ὅταν ὅμως ἡ πληρωμὴ γίνεται ἐπὶ τοῦ δευτέρου, τρίτου, τετάρτου, κτλ. ἀντιτύπου τῆς συναλλαγματικῆς, δὲν ἔχει κῦρος ἡ πληρωμὴ αὕτη, ἂν δὲν σημειωθῇ βῆτῶς ἐπὶ τοῦ ἀντιτύπου τούτου, ὅτι ἢ ἐπ' αὐτοῦ γενομένη πληρωμὴ καταργεῖ τὴν δύναμιν τῶν ἐπιλοιπῶν.

Και εάν δὲ κατ' ἀρχὰς δὲν ἤθελεν ἐκδοθῆ εἰμὴ ἐν μόνον ἀντίτυπον, ἀν τοῦτο παραπέσει, ὑποχρεοῦται ὁ ἐκδότης νὰ ἐκδώσῃ καὶ δεύτερον, ἀλλὰ τὰ ἐξοδα τῆς νέας ταύτης ἐκδόσεως μένουσι τότε εἰς ἔαρος τοῦ κυρίου τῆς παρπεσοῦσας συναλλαγματικῆς.

θ'. Τελευταῖον ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει νὰ ᾖται ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἐκδότην, εἴτε αὐτὸς τὴν ἐκδίδει δι' ἰδίον του λογαριασμόν, εἴτε κατὰ διαταγὴν καὶ διὰ λογαριασμόν ἄλλου τινός.

Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω ἀπαριθμηθεῖσαι δηλώσεις ὀφείλουσι νὰ ᾖται σύμφωνα μὲ τὰ πράγματα καὶ εἰλικρινεῖς, πᾶσα δὲ ὑποβολὴ (supposition) ὀνόματος, ιδιότητος, κατοικίας, ἢ τοῦ τόπου, ὅθεν ἐξεδόθη ἢ ἔνθα πρέπει νὰ πληρωθῆ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ἔγγραφο τὸν χαρακτῆρα τῆς συναλλαγματικῆς, καὶ τὴν καθιστᾷ ἀπλήν ὑπόσχεσιν.

Πρῶτος κύριος τῆς συναλλαγματικῆς εἶναι πάντοτε ἐκεῖνος εἰς ὄφελος τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται, ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἀν αὐτὸς ἢ ἄλλος τις κατέβαλε τὸ ἀντίτιμόν της· δύναται ὅμως αὐτὸς νὰ μεταβιβάσῃ τὴν κυριότητά του ταύτην εἰς ὄντινα θέλει διὰ τῆς ὀπισθογραφῆσεως (endossement). Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ παραχωρῶν τὴν κυριότητα τῆς συναλλαγματικῆς ὀνομάζεται ὀπισθογράφος (endosseur).

Ἡ ὀπισθογράφισις πρέπει νὰ ᾖται χρονολογημένη, νὰ ἐκφράζῃ τὴν δοθεῖσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς καὶ νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκεῖνου, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετέβη. Πᾶσα προχρονολόγησις (antidate) θεωρεῖται καὶ παιδευέται ὡς πλαστογραφία. Εάν δὲ ἡ ὀπισθογράφισις δὲν γίνῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, δὲν προξενεῖ μεταφορὰν κυριότητος, ἀλλ' ἔχει ἀπλῶς ἰσχὺν ἐπιτροπικοῦ, καὶ ἡ συναλλαγματικὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ᾖται ἰδιοκτησία τοῦ ὀπισθογράφου.

Διὰ τῆς ὀπισθογραφῆσεως συνίσταται νέον συμβόλαιον συναλλαγῆς μεταξὺ τοῦ ὀπισθογράφου καὶ ἐκεῖνου εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μεταβιβάζεται ἡ συναλλαγματικὴ. Ἄν λοιπὸν ὁ νέος οὗτος κύριος τῆς συναλλαγματικῆς δὲν κατορθώσῃ τὴν παραδογὴν της ἢ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν της, ἔχει δικαίωμα προσφυγῆς κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου, καὶ ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος τῷ παρεχώρησε διὰ τῆς ὀπισθογραφῆσεως ὅλα τὰ κατὰ τοῦ ἐκδότης δικαίωματα καὶ ἀγωγὰς του, ἡμπορεῖ νὰ ἐνάξῃ ἐπίσης καὶ ἀπ' εὐθείας καὶ αὐτὸν τὸν ἐκδότην, καθὼς ἡμπορεῖ ὡσαύτως νὰ ἐνάξῃ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐκεῖνον πρὸς ὃν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι ἐκδομένη, ἀν ἐφθασε νὰ τὴν ἐποδεχθῆ.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ διὰ τῆς πρώτης ταύτης ὀπισθογραφῆσεως κατασταθεὶς κύριος τῆς συναλλαγματικῆς, ἡμπορεῖ δι' ἄλλης ὀπισθογραφῆσεως νὰ μεταβιβάσῃ τὴν κυριότητά της εἰς ἄλλον, ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον λαμβάνει καὶ αὐτὸς τὴν ιδιότητα τοῦ ὀπισθογράφου καὶ οὕτως ἐπ' ἄπειρον. Ὁ δὲ τελευταῖος κομιστῆς τῆς συναλλαγματικῆς δύναται, εἰς ἔλλειψιν ἀποδοχῆς ἢ πληρωμῆς αὐτῆς, νὰ ἐνάξῃ ἀλληλεγγύως τόσον τὸν ἐκδότην ὅσον καὶ ὅλους τοὺς ὀπισθογράφους.

Διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κομιστοῦ, προστίθεται πολλάκις εἰς τὴν συναλλαγματικὴν καὶ ἡ τριτεγγύσις (aval) ἣτις, συνίσταται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν τρίτος τις ἀναλαμβάνει ἀπλῶς νὰ πληρῶσῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ τριτεγγύσις ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ ἢ ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς, ἢ δι' ἔγγραφου χωριστοῦ, δὲν διαφέρει δὲ κατὰ τὴν φύσιν της ἀπὸ τὰς ἄλλας ἔγγυσεις, εἰμὴ καθόσον ὁ τριτεγγυητῆς δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ δικαίωμα τῆς διζήσεως, ἀλλ' ἐνέχεται ἀλληλεγγύως μὲ τοὺς ἐκδότες καὶ ὀπισθογράφους, καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἐκτὸς ἀν οἱ συναλλαττόμενοι συνεφώνησαν ἄλλως πως. (14.)

ΓΕΩΡΓΙΚΗ.

Ὁφέλεια τοῦ ἁλατος εἰς τοὺς ἀγρούς.

Ἐν ἀπὸ τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἁλατος, ὅταν τὸ σκορπίζωμεν εἰς τοὺς ἀγρούς μὲ μετριότητα, εἶναι ὅτι δίδει νέαν δύναμιν εἰς τὰ ὀσπριώδη φυτὰ, καὶ ἐπιταχύνει τὴν αὐξησίν των, χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ τὴν γεῦσιν· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ ἅλας ἀφκνίζει τὰ ἔντομα, τα ὁποῖα ἐπιβουλεύονται τόσον τὴν ζωὴν τῶν φυτῶν. (15.)

Περὶ κνίδος.

Οἱ κοινοὶ γεωργοὶ θεωροῦσι τὴν κνίδην εἴτε τζουκνίδαν ὡς φυτὸν παράσιτον, οἱ δὲ κηπουροὶ τὴν καταδιώκουσιν ὡς ἐχθρὸν ἐπικίνδυνον. Ὅθεν κατέφυγε καὶ αὐτὴ εἰς ἐρήμους καὶ ξηρὸς τόπους ἢ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν βάτων. Καὶ ὅμως ὁ ἰνώδης αὐτῆς καυλὸς δύναται νὰ δώσῃ καλὰ ὑφάσματα. Πρῶτοι οἱ Ὀλλανδοὶ ἐπενόησαν νὰ καταστήσωσιν εὐχρηστον κατὰ τοῦτο τὴν κνίδην. Τὰ φύλλα, ὅταν ᾖται νεαρά, χρησιμεύουσιν ὡς νόστιμον φαγητόν. Οἱ δὲ ἱπποκόμοι ἀναμιγνύουσι τοὺς σπόρους μὲ τὴν τροφήν τῶν ἵππων διὰ νὰ

κατασφύσωσιν αὐτοὺς μὲν θυμοειδεῖς, τὰς δὲ τρίχας τῶν σιλπινοτέρας. Τέλος αἱ ῥίζαι βρασμέναι μὲ ὀλίγην στυπτηρίαν (σύνψιν) καὶ ἄλας δίδουσιν ὠραῖον κίτρινον χρῶμα. Ὅλα λοιπὸν τὰ μέρη τοῦ φυτοῦ τούτου δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν οἰκονομίαν ἢ εἰς τὰς τέχνας· χρησιμεύει δὲ εἰς τὰ κερασφόρα ζῶα καὶ ὡς ὑγιεινοτάτη τροφή, ἐπειδὴ εἶναι πρῶτον καὶ καλλιεργεῖται εὐκόλως. Εὐδοκιμεῖ ἐξίσου καὶ εἰς τοὺς ἀνίμους καὶ ὑδατηρούς τύπους, δὲν ἀπαιτεῖ κάμμιαν φροντίδα, ἀνέχεται ὅλας τῆς ἀτμοσφαιρας τὰς μεταβολὰς, καὶ ἀναφέρεται αὐτομάτως. Δυνάμεθα νὰ τὴν κόψωμεν πεντάκις καὶ ἐξάκις καθ' ὅλον τὸ θέρος. Ἐνῶ δὲ κατὰ τὸ ἔαρ (ἄνοιξιν) δὲν εὐρίσκεται ἀκόμη κάμμία τροφή (χιλὸς) διὰ τὰ βοσκήματα, τὸ φυτὸν τοῦτο ἤδη ἀκμάζει. Ἄν θέλωμεν νὰ τὴν ἀφήσωμεν εἰς αὐτὰ τρυφερὰν καὶ πρασίνην, πρέπει νὰ τὴν κόψωμεν νέαν· ἂν δὲ πάλιν ὡς ξηρὸν χορτάριον, πρέπει νὰ τὴν ἀφήσωμεν μέχρι τινὸς μόνον, ἐπειδὴ ὅταν χονδρύνῃ πολὺ ὁ καυλὸς, δυσκόλως τὰ ζῶα τὸν τρώγουσιν. (3.)

Χρήσις τῶν ἀνθράκων.

Κτηματίας τις τῶν περιχώρων τῆς Γενεύης διὰ νὰ ἐξοδεύσῃ μεγάλην ποσότητα, ἀνθράκων τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπὸ κάμινον ἀσβέστου, τὴν ἐρρίψε μὲ τὴν σποδὸν (σάκην) καὶ τὴν ἀσβέσον ἀναμεμιγμένην εἰς τὴν ἄμπελον τοῦ, ἣτις ἦτον ἐκεῖ πλησίον. Συνέβη δὲ ἐκ τούτου ὅτι ὄχι μόνον ἡ ἄμπελος δὲν ἔπαθεν ἀπὸ τὸν πάγον, ἀλλὰ καὶ ὁ τρυγητὸς ἦτον ἀφθονώτερος καὶ τὰ σαφύλια καλλιτέρας ποιότητος. Τέλος ἡ γῆ ἐσακλίζετο εὐκολώτερον ἐν καιρῶν ξηρασίας.

Τὰ δύο πρῶτα ἀποτελέσματα προήλθον ἀπὸ τὸ μέλαν αὐτὸ χρῶμα τῶν ἀνθράκων, ἐπειδὴ ἀπορροφᾷ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου καὶ τὴν διατηρεῖ εἰς πολὺν καιρὸν. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τὴν σποδὸν καὶ τὴν ἀσβέσον, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν διαλυτὴν πλειοτέραν ποσότητα φυτικῆς γῆς· τὸ δὲ τέταρτον ἀπὸ τοὺς ἀνθράκας αὐτοὺς πάλιν ἐπειδὴ ἀπορροφῶντες τὸ βρόχιμον ὕδωρ διατηροῦσιν ὑγρὰν τὴν γῆν. (3.)

Ἐμβολιασμὸς τῆς ἄμπελου.

Γνωρίζομεν ὅτι συνήθως ἡ νέα ἄμπελος δὲν καρποφορεῖ κυρίως εἰμὴ τὸν πέμπτον καὶ ἕκτον χρόνον. Ὄθεν ζητοῦντες τινὲς γεωργοὶ θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου, παρετήρησαν ὅτι ὁ ἐμβολιασμὸς ἦτον χρήσιμος κατ' αὐτὴν

τὴν περίεασιν, ἐπειδὴ ὄχι μόνον τὸν πρῶτον χρόνον δίδει καρπὸν ἀμέσως ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρχεῖα κλήματα καλλυτερεύει. (3.)

Ῥοδακινέα.

Ἡ Ῥοδακινέα ἐμβολιασμένη εἰς τὴν βερυκοκίαν ἐπιφέρει τὸν δεύτερον χρόνον καρπὸς πολὺ εὐχυμοτέρους παρὰ τοὺς τῆς κοινῆς Ῥοδακινέας.

Νέα μέθοδος μοσχευμάτων ἢ καταβολάδων.

Ὁ κόμης τοῦ Λινάρε, πρῶην ὑπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας, μετέφερεν εἰς τὴν πατρίδα του μίαν ἀποικίαν Κινέζων, οἵτινες εἶναι πηρήρημοι διὰ τὰς γεωργικὰς καὶ γεωπονικὰς γνώσεις των. Δύο σοφοὶ Γερμανοὶ περιηγηταὶ περιέγραψαν τὸ ἀκόλουθον εἶδος τοῦ μοσχεύματός των, τοῦ ὁποῦ το δεῖγμα εἶδαν εἰς ἓν εἶδος μυρτιάς τῆς Βρασιλίας.

Ὁ διὰ τὸ μόσχευμα κλάδος, ἔχων ἤδη πάχος τινῶν δακτύλων περιδένεται μὲ ἀχυρένιον δεμάτιον ἀνάμεσα εἰς τὸ ὁποῖον θάλλουν κοπρίαν ἀλόγου, ὥστε τὸ δέμα τοῦτο καταπᾶ ἐξ ἡ ἑπτὰ φοραῖς χονδρότερον ἀπὸ τὸν κλάδον, ὡς κεφαλόδεμα. Ἰποκάτω δὲ τοῦ δέματος κόπτουν ὀλοτρόγυρα τὴν φλοῦδαν τοῦ κλάδου ὡς ἂν δακτυλίδι ἕως εἰς τὸ ξύλον, καὶ τὴν ἐβγάλλουν. Ἐπειτα κρεμοῦν ἐπάνω τοῦ δέματος ὑψηλὰ ἐν πῆλινον ἀγγεῖον, εἰς τοῦ ὁποῦ το τὸν πάτον κάμινον τρεῖς τέσσαρας λεπτοτάτας τρύπας καὶ τὸ γεμίζουν νερὸν τὸ ὁποῖον σταλάζει ἀκατάπαυστα καὶ διαβρέχει τὴν εἰς τὰ ἄχυρα κοπρίαν, ὥστε τοιοῦτοτρόπως μετὰ δύο ἢ τρεῖς μῆνας ἡμπορεῖ τις νὰ ἀποκόψῃ καὶ νὰ μεταφυτεύσῃ τὸ μόσχευμα.

Οἱ Κινέζοι ἔχουσιν εἰς τὴν γεωπονικὴν γνώσεις τινὰς αἱ ὁποῖαι ἀνταποκρίνονται μὲ τὰς τῶν εὐρωπαϊῶν θεωρίας περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν δένδρων. Οὕτω, ὅταν θέλουν νὰ ἀποκτήσουν δένδρα ταχέως ἐλαστάνοντα, μεταχειρίζονται κλονάρια φόμενα πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου· καὶ ὅταν πάλιν θέλουν νὰ ἔχουν μοσχεύματα πολυκαρπότερα μεταχειρίζονται τοὺς εὐρωστοτέρους κλάδους, τοὺς πλησιεστέρους εἰς τὴν γῆν. (6.)

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Περὶ ταγγοῦ.

Ὅταν τὸ βούτυρον ἢ τὸ ἐλαιον ταγγίζωσι, τὸ ἀναλύομεν εἰς σφοδρὸν πῦρ, καὶ χύνομεν ἔπειτα ὀλίγον αλκοῦλιον, τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖ τοῖς ἀλάχοις

μέγα μέρος τῆς ταγγίας. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν ἀποτελεσμα ἐπιτυγχάνομεν μεταχειριζόμενοι ὀξειδίου, ἢ ὕδωρ ἀπλοῦν, μάλιστα δὲ ἀλμυρὸν.

Πρέπει δὲ νὰ καταναλίσκωμεν ταχέως τὰ τοιαῦτα ταγγὰ ἐδώδιμα, ἐπειδὴ ἡ ταγγία ἀναγεννᾶται πάλιν εὐκόλως. (3.)

Ἀφανισμὸς τῶν ποτικῶν.

Κατόρθωσε νὰ πιάσῃς 12 ποντικούς ζωντανούς, κλεῖσαι τους εἰς ἀγγεῖον ξύλινον ἢ πήλινον, ὅθεν νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐξέλθωσι, καὶ ἄφες τους ὁμοῦ χωρὶς τροφήν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας θέλουσιν ἀρχίσει νὰ τρώγωνται μεταξὺ των· ὁ ἰσχυρότατος θέλει μείνει μόνος, ἀπόλυσε τον εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ δὲν θέλει πλέον ἀφίσει κανένα χωρὶς νὰ τὸν φάγῃ. (3.)

Τρόπος τοῦ ἐμποδίζειν τὸν οἶνον νὰ ὀξυνίσῃ.

Ὁ τρόπος οὗτος συνίσταται εἰς τὸ νὰ λάβῃ τις καρύδια ξηρὰ, λογαριάζων ἀνὰ ἓν καρδίαν εἰς κάθε 140 οὐγκίας κρασίου τὸ ὅποιον ἄρχεισε νὰ ξυνίσῃ, νὰ τὰ βάλλῃ εἰς ἀνθρακίαν, καὶ ἀφοῦ ἀνάψου καλὰ καὶ ἐψιθοῦν νὰ τὰ ρίψῃ εἰς τὸ ἀγγεῖον ὅπου εὐρίσκεται ὁ οἶνος καὶ νὰ τὸ σκεπάσῃ καλῶς. Μετὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας ὁ οἶνος χάνει ὅλην τὴν ὀξυνάδα του καὶ εἶναι καλὸς εἰς πίνιν.

Τρόπος τοῦ νὰ δώσῃ τις περισσοτέραν σερειότητα εἰς τὰ κρυστάλλινα ἀγγεῖα καὶ εἰς τὰ ἀπὸ πορσελάναν κατασκευασμένα.

Τὸ κρυστάλλον καὶ ἡ πορσελάνα, ὅταν τὰ βάλλῃ τις εἰς κρύον πηγαδίσιον νερὸν, τὸ ὅποιον θερμαίνει τις ἔπειτα ἕως ὅτου νὰ θράσῃ, ἀποκοτῶν μεγαλητέραν στερεότητα καὶ ἀντέχουν περισσότερον εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ πυρός. (6.)

Τρόπος τοῦ νὰ γνωρίσῃ τις ἀνὰ τὰ θερνίκιου τῶν πηλίνων ἀγγείων ἢναι ἀβλαβῆ.

Ἡ χρῆσις τῶν θερνικωμένων πηλίνων ἀγγείων εἶναι συνεχῶς βλαπτικὴ ἕνεκα τῶν μεταλλικῶν οὐσιῶν αἰ ὅποια ἐμβαίνουν εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν θερνικίων. Τὰ λευκὰ ἀγγεῖα πρέπει νὰ προτιμῶνται.

Πρὸ τοῦ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ τις ἔπρεπε νὰ βράσῃ εἰς αὐτὰ ὀλίγον ὀξὺδιον, τὸ ὅποιον δὲν βλάπτει τὸ θερνίκιον ἢ τὸν σμάλτον, ὅταν ἦναι καλόν, οὔτε ἀφίνει ὑποστάθμην (καταπάτια) ὅταν ρίψῃ μίαν χουλιარიὰν τοῦ ὀξυδίου τούτου εἰς σαπουνόνερον. (6.)

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Ἔπος.

Αἱ πρῶται τοῦ ἀνθρώπου ἡμέραι περῶσι σχεδὸν ὅλαι εἰς ληθαργικὴν τινα ἡσυχίαν, ἥτις βοηθεῖ πολὺ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ αὐξῆσιν τῶν ὀργάνων. Ἀλλ' ὅταν τὸ παιδίον ἀρχίσῃ νὰ μεταχειρίζεται ὀπωσούν τὰ αἰσθητήριά του, καὶ κλαυθμυρίζον δεικνύῃ ὅτι αἰσθάνεται ἤδη τὸ βῆρος τῆς ὑπάρξεώς του, πρέπει ἄρα γε νὰ πνίξωμεν τὰ παράπονά του καὶ νὰ τὸ ἐμποδίσωμεν νὰ πληρώῃ τὸν ἀφευκτον τοῦτον φόρον τῆς λύπης, καὶ τῶν δακρῶν εἰς τὴν φύσιν; Ὅχι βέβαια· ἐπειδὴ κινουντες τὴν κλίνην δὲν ἀποκοιμίζομεν τὰ παιδία, χωρὶς νὰ τὰ ζαλίσωμεν. Ἡ κίνησις αὕτη βλάπτει ἀναμφιβόλως τὰς λεπτὰς ἴνας τοῦ ἀπαλοῦ αὐτῶν ἐγκεφάλου, δυσκολεύει τὴν γώνευσιν, διαφθεῖρει τὸ γάλα, μὲ τὸ ὅποιον τρέφονται, κινεῖ ἕμετον, φέρει κώλικας, καὶ ἄλλας ὑπογαστρικὰς ἀβρώστιας, εἰς τὰς ὁποίας διὰ τοῦτο τὰ παιδία ὑπόκεινται.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ φρονιμότερον ν' ἀφίνωμεν τὸ παιδίον εἰς τὴν φυσικὴν κατάστασιν, καὶ βέβαια, ἀνὰ τὴν τύχην δὲν πάσχη, θέλει πέσει εἰς τὴν ἀνάπαυσιν ἐκείνην τῶν αἰσθητηρίων, ἡ ὁποία διαδέχεται τὴν κοπίασιν τῶν ὀργάνων.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι εἶναι τινὲς περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας συμφέρει νὰ προκαλῶμεν τὸν ὕπνον μὲ τὴν ἐλαφρὰν κίνησιν τοῦ ἐγκεφάλου· ἀλλ' ἐπειδὴ δυσκόλως διακρίνονται, εἶναι φρόνιμον νὰ παραιτήσωμεν διόλου τὸ κίνημα τῆς κλίνης τῶν παιδίων, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἡ τροφὸς ἢ αἱ θεράπαινοι μὴ ὑποφέρουσαι τὰ κλαυθμυρίσματα τῶν ἀθῶν τούτων βρεφῶν, εὐρίσκουσιν εὐκόλον νὰ τὰ ζαλίσωσι μὲ τὸ κίνημα, καὶ νὰ προξενώσιν εἰς αὐτὰ ἀνάτους ἀβρώστιας, ἀντὶ μικρῶν καὶ προσωρινῶν ἐνοχλήσεων, τὰς ὁποίας ἐνδέχεται νὰ πάσχωσιν ὅταν παραπονῶνται. (3.)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Θερμότης τῆς θαλάσσης.

Κυβερνήτης Αὐστριακοῦ τινος πλοίου Ἀστόλφης λεγόμενος ἐρεύνησε κατὰ διαφόρους τρόπους τὴν θερμότητα τῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν πολλῶν αὐτοῦ παρατηρήσεων περιεργοτάτην μάλιστα θεωροῦμεν τὴν ἀκόλουθον. Τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἶναι ψυχρότερον πλησίον τῶν ἀμμοθῶν ὑφάλων καὶ σκοπέλων, παρόσον εἰς τὰ μέρη, ὅπου τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν ὑδάτων, ἢ δὲ ψυχρότης τούτων ἀναλογεῖ μὲ τὸ

μέγεθος τῶν ἀμμοῶδων βράχων. Εἰς τὸ βόρειον τῆς γῆς ἡμισφαίριον τὰ ρεύματα τῆς ἄρκτου καταβιβάζουσι τὴν στήλην τοῦ θερμομέτρου, ἐν ᾧ τὰ ρεύματα τοῦ νότου ἐξ ἐναντίας τὴν ἀναβιβάζουσι. Ἀλλὰ παράδοξον φαίνεται ὅτι τῶν μεγάλων ὄγκων τοῦ πάγου ἢ πλησιάσις ἔχει σημεῖον τὴν ὀλιγόστευσιν τῆς θερμότητος τῶν θαλασσίων ὑδάτων.

Ἄν ὅλα αὐτὰ ἀληθεύουσι, καθὼς βεβαίως ὁ Αὐστριακὸς πλοίαρχος, τὸ θερμομέτρον θέλει ὠρελήσει εἰς τὸ ἐξῆς πολὺ τὴν ναυτιλίαν, ἐπειδὴ ἀπαβλέπων εἰς αὐτὸ ὁ θαλασσοπόρος δύναται νὰ προῖδῃ ὅτι πλησιάζει εἰς σκοπέλους βράχους, καὶ ρεύματα.

Μουσεῖα τῆς Εὐρώπης.

Μεταξὺ τῶν πινακοθηκῶν, ὅσαι εὐρίσκονται εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης, περιέχουσι 1,277 πίνακας ἢ τῶν Παρισίων, 800 ἢ τοῦ Βερολίνου, 4 ὡς 5,000 ἢ τῆς Πετρούπολεως, 7 ὡς 8000 ἢ τοῦ Μονάχου, ἐκ τῶν ὁποίων 1600 κεῖνται εἰς μίαν μόνην αἴθουσαν διατεθειμένοι κατὰ ἱστορικὴν τάξιν. Ἡ δὲ Ἀγγλικὴ συλλογὴ συνίσταται ἀπὸ 126 πίνακας μεγάλης ἀξίας, ἐπειδὴ ἀγοράσθησαν 3,500,000 φράγκα εἴτε 140,000 λίτρας στερλίνας.

Ζωγραφικὴ.

— Γράφουσιν ἀπὸ Πίζαν ὅτι δυστυχῆς τις, ἀλλ' ἐπιτήδειος καλλιτεχνίτης, υἱὸς εὐκαταστάτων γονέων, κάτοικος δὲ βορείου τινος Γαλλικῆς ἐπαρχίας, ἀφ' οὗ διηγωνίσθη περὶ ζωγραφικοῦ βραβείου, κρίνων μετὰ τὸ διαγώνισμα, ὅτι τὸ ἔργον του δὲν ἤθελε προτιμηθῆ ἀπὸ τὰ τῶν ἄλλων, δὲν ἐδυνάθη νὰ ὑποφέρῃ τὴν στέρησιν τοῦ ἀριστείου, τὸ ὁποῖον ὠρέγετο τόσον, ὅθεν ἀπέθανε ἐλευθὸν καὶ ἀξιοδάκρυτον θάνατον, κρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν περίφημον πύργον τῆς Πίζας (τὸν ὁποῖον περιεγράψαμεν εἰς τινὰ τῶν προηγουμένων ἀριθμῶν τῆς Ἀνθολογίας). Μετὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, ἡ ἀθλοθετικὴ ἢ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα τῶν διαγωνισθέντων ζωγράφων τὰ φιλοτεχνήματα ἀνεκέρηξεν ὅτι ὁ ἄθλιος νέος ἔλαβε τὸ βραβεῖον τῆς ζωγραφίας!!

Μάθετε ὁμογενεῖς νέοι πόσον ἐναμιλλῶνται περὶ τὰς καλὰς τέχνας, καθ' ὅλην τὴν εὐρώπην! ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἔχομεν χρεῖαν νὰ μιμηθῶμεν ξένα παραδείγματα· ἀρκεῖ νὰ διαβάσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν διὰ νὰ μάθωμεν πόσον ἐτιμῶντο οἱ ἐνδοξοὶ τεχνίται.

Πωλησις πινάκων.

Ἐπωλήθησαν πρό τινων μηνῶν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Ἰλλυσιακὸν παλάτιον πολλοὶ πίνακες, ἐξ ὧν οἱ τοῦ Terburg ἀγοράσθησαν ἀπὸ τὸν κόμητα Δεμιδῶφ, Ρῶσσον, ἡ μὲν διαθήκη 15,200 φρ. ἢ δὲ Εἰρήνη τοῦ Munster 45,500 φρ. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ ὅλοι ἐπωλήθησαν εἰς ἀναλόγους τιμὰς.

Μουσικὴ.

Μεταξὺ τῶν περισημῶν τοῦ αἰῶνος μουσικῶν ὁ ἀριστος κατὰ τὸ βιολίον ἦτον ὁ Ἰταλὸς Παγανίνης περιφερόμενος ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ὁ θαυμάσιος οὗτος καλλιτεχνίτης συνεκάλει πλῆθος ἐνθουσιασμένων διὰ τὴν μαγευτικὴν τῆς μουσικῆς του δύναμιν ἀκροατῶν εἰς τὰ θέατρα καὶ εἰς τὰς κατ' οἶκον συγκροτούμενας συμφωνίας. Ὅθεν σύναγε παντοῦ ἀπίστευτον κρημάτων ποσότητα· ἀλλὰ μὴ εὐχαριστηθεὶς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν φήμην του ταύτην, ὁ μακάριος οὗτος τῆς Ἰταλίας Τιμόθεος μεταβαίνει, ὡς ἀκούομεν, καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, διὰ νὰ κατακλήσῃ καὶ ἐκεῖ τὰς ἀκοὰς μὲ τὴν ἀρμονίαν τῶν ἤχων τοῦ ὄργάνου του.

Γενναῖαι προσφοραί.

Ὁ Ragueneau de la Chesnay, Γάλλος, ἀποθνήσκων ἀφῆκε διὰ διαθήκης 100,000 φράγ. εἰς τὰς τέσσαρας ἀκαδημίας τῶν Παρισίων διὰ νὰ δίδωται κατ' ἔτος ὁ ἐξ αὐτῶν τόκος βραβεῖον τῶν ἀρίστων περὶ δημοσίου οἰκονομίας καὶ πολιτικῆς ὠφελείας ὑπομνημάτων.

Θεατρικὰ.

Ὁ Τάλας περίφημος εἰς τὴν Γαλλίαν, ἴσως δὲ καὶ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ὑποκριτῆς θεατρικῶν προσώπων, τιμᾶται καὶ μετὰ θάνατον ἀπὸ τὰς τέχνας, ἐπειδὴ τὸ ἀγαλμὰ του ἀνεγείρεται εἰς τὸ πρῶτον θέατρον τῶν Παρισίων ἀντικρὺ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Βολταίρου.

Βραβεῖα.

Ἡ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις ἐβράβευσε τὸν Κύριον Lambert διὰ τὸ περὶ ἐνδερμικῆς μεθόδου σύγγραμμα 5000 φράγκα.

Τοὺς Κ. Μοντώ καὶ Βουσακὲ διὰ δύο ὑπομνήματα ἱατρικῆς μὲ 1500 φρ. Τὸν Κ. Καστέρον μὲ 2000 φρ. διὰ τὴν ὁποίαν ἐπέωνῃσεν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν πνιγμένων μηχανήν.

Τὸν Κ. Φοῦς μὲ 1000 φρ. διὰ τὴν νέαν τῆς τροχοπεδείας μέθοδον.

Τὸν Κ. Δέλιον μὲ 2090 φρ. διὰ τὴν περὶ πυκνώσεως τοῦ νιτροφθορίου ἀέρος κτλ. διατριβήν.

Τὸν Κ. Χουζώ Μουίζον διὰ τοὺς καθαριστικούς τρόπους τοῦ τῶν ἐργαστηρίων, ὅπου μεταχειρίζονται τὸ σαπῶνιον.

Τὸν Κ. Παυλίνον μὲ 8000 φρ. διὰ ἕν σκέπασμα τὸ ὁποῖον ἐφεῦρε τῶν εἰσχωρούντων εἰς βρωμερούς τόπους.

Τὸν Κ. Γαννάλ μὲ 8000 φρ. διὰ τὴν μέθοδον τῆς διατηρήσεως τῶν πτωμάτων.

Τὸν Κ. Beer καὶ Madler ἀπὸ τὸ Βερολίνον διὰ νέον χάρτην τῆς σελήνης.

Τὸν Κ. Ιούλιον Γουερίνον μὲ 10,000 φρ. διὰ τὸ σύγγραμμά του περὶ στρεβλώσεως τοῦ ὀστέϊκου συστήματος.

Τὸν Κ. Βουβιέρ μὲ 6000 φρ. διὰ τὴν πραγματείαν τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου.

Παρατρέχομεν καὶ ἄλλα πολλὰ ὀνόματα διαφόρων ἐφευρετῶν ἢ συγγραφέων βραβευθέντων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τιμᾶται ἡ παιδεία, ἀνταμείβονται οἱ κόποι, καὶ τελειοποιῦνται αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι εἰς τοὺς πολιτισμένους τόπους.

Μίμησις τοῦ χρυσοῦ

Ὁ κύριος Δεΐτνερ (Deitner) ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ἀνόβερ τὸ μυστήριον τοῦ συνθέτου μετάλλου, τὸ ὁποῖον ἐφεῦρεν ὁ καθηγητῆς Herinstatt. Συντίθεται δὲ ὡς ἑξῆς:

Λάβε λευκοχρύσου (πλατίνος) καθαροῦ 16 μέρη.

Χαλκοῦ καθαροῦ 2 "

Ζύγκου ἢ στίμμεως 1 "

Βάλε τὰ μέταλλα ταῦτα εἰς χωνίον, τὸ ὁποῖον σκεπάζεις ἐπιμελῶς μὲ γαϊάνθρακα (κάθουνον τῆς γῆς) κοπανισμένον, καὶ ἀφίνεις οὕτω νὰ ἀναλύσουν εἰς τὴν φωτίαν, ἐνόσω τὰ μέταλλα νὰ γενοῦν ἓνα μίγμα. Λέγει δὲ πρὸς τούτους, ὅτι ἡ σύνθεσις αὕτη ἔχει ὄχι μόνον τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ εἰδικὸν βῆρος του.

(6.)

